

1. Ki - ál - tásom halld meg, Is - ten! Vedd fü - led - be

Az én kö - nyör - gé - se - met,

Mert én szívem nagy ín - ség - ből, Mész - sze föld - ről

Ki - ált - ja Fel - sé - ge - det!

2. Végy fel engemet kőszálra, Magasságra,
Hol bátorságom legyen,
Mert te vagy én erős tornyom, Vigasságom
Én ellenségim ellen!

3. Te hajlékodban lakásom Én kívánom
És óhajtom szüntelen;
Szárnyaidnak árnyékába Kíváncozva
Vagyok jó reménységben.

4. Mert meghallgatsz kérésemben, Ó, Úr Isten,
Nyújtván kegyességedet.
Örökségüket megadod, És megáldod,
Akik félik nevedet.

5. És aztán vígan éneklek Szent nevednek
Mostan és mindörökre,
És amely fogadást tettem, Megfizetem
Naponként ónékie.